

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Záviskou v právní věci

žalobce: **Y.H. A. S.**
státní příslušnost Egyptská arabská republika
zastoupený Mgr. Faridem Alizeyem
advokátem se sídlem Stodolní 834/7, 702 00 Ostrava

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR**
sídlím Praha 7, 170 34 Nad Štolou 3

k žalobě ze dne 28. 12. 2017 proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 11. 2017 č. j. OAM-632/ZA-ZA12-HA11-2017, ve věci mezinárodní ochrany

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žádnému z účastníků **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.
- III. Česká republika nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- IV. Odměna advokáta Mgr. Farida Alizeye se určuje částkou 12 342 Kč. Tato částka bude vyplacena z účtu Krajského soudu v Ostravě do 30 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

Odůvodnění:

Shodu s prvopisem potvrzuje

1. Rozhodnutím žalovaného nebyla žalobci udělena mezinárodní ochrana podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“).
2. Žalobce podal v zákonné lhůtě u Krajského soudu v Ostravě žalobu, ve které uvedl jen zákonná ustanovení, která měla být správním orgánem porušena a současně v žalobě požádal o ustanovení advokáta. Soud svým usnesením ze dne 24. ledna 2018 č.j. 62 Az 27/2017-25 žádosti vyhověl a ustanovil žalobci zástupce z řad advokátů, jak uvedeno v záhlaví rozsudku. Ustanovený advokát doplnil v zákonné lhůtě žalobu o dva žalobní body. Uvedl, že důvodem žádosti je jednak manželství s občankou České republiky, kdy není možné s ohledem na náboženské důvody a jeho rodinu jejich manželství plnohodnotně žít v uspokojivé podobě v zemi původu a dále skutečnost, že má důvodní obavy z jeho pronásledování v zemi původu pro jeho rozdílné politické názory a o absenci demokracie a svobody projevu v zemi původu a zejména z náboženských důvodů ze strany náboženských fanatiků, když dlouhodobě nepraktikuje islám a byl proto již svou vlastní rodinou zavržen a přišel v zemi původu o práci. Navrhl zrušit napadené rozhodnutí a věc vrátit žalovanému k dalšímu řízení.
3. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě ze dne 12. 2. 2018 popřel oprávněnost žaloby a setrval na správnosti a zákonnosti napadeného rozhodnutí. Uvedl, že tvrzenými důvody k udělení mezinárodní ochrany je legalizace pobytu na území ČR, neboť povolení k pobytu žadatel pozbyl. Dalším důvodem podání žádosti je absence demokracie a svobody projevu v zemi jeho původu, nesouhlas jeho rodiny a přátel se skutečností, že přestal vyznávat islám. Žalovaný nesouhlasil s obsahem žalobních námitek. Primárním důvodem odjezdu jmenovaného z vlasti bylo dle jeho tvrzení skutečnost, že chtěl přijet do ČR za svou manželku, nikoli obavy z pronásledování ze strany státních orgánů z důvodu zastávání politických názorů. Navrhl žalobu zamítnout a vyslovil souhlas s projednáním věci bez jednání.
4. Napadeným rozhodnutím žalovaný neudělil mezinárodní ochranu podle ust. § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona o azylu s odůvodněním, že v průběhu správního řízení bylo objasněno, že tvrzeným důvodem žádosti o udělení mezinárodní ochrany jmenovaného je legalizace pobytu na území ČR, neboť povolení k pobytu na území ČR pozbyl. Dalším důvodem je absence demokracie a svobody, projevy v zemi původu a nesouhlas jeho rodiny a přátel se skutečností, že je ateistou. Správní orgán konstatoval, že výše jmenovaný nebyl ve vlasti pronásledován pro uplatňování politických práv a svobod ve smyslu ust. § 12 písm. a) zákona o azylu a azyl se neuděluje. Nedospěl ani k závěru, že jmenovaný by mohl ve vlasti pociťovat odůvodněnou obavu z pronásledování z důvodů uvedených v § 12 písm. b) zákona o azylu. Naopak žalobce sám uvedl, že nikdy neměl problémy se státními orgány, konkrétním problémem bylo, že se necítil v Egyptě svobodně. Hlavním důvodem odchodu z vlasti byla skutečnost, že chtěl za manželkou, ale pobytovou situaci v České republice měl řešit jinou zákonnou cestou, nikoli legalizací prostřednictvím správního řízení ve věci udělení mezinárodní ochrany. Současně správní orgán zdůraznil, že situace v oblasti dodržování svobod projevu, sdružování a pokojného shromažďování ze strany egyptské státní moci vykazuje zcela nepochybně výrazné nedostatky, ale žalobce nečelil ve

vlasti ze strany tamní státní moci žádným potíží z důvodu vyjadřování jeho názorů. K otázce humanitárního azylu žalovaný uvedl, že přihlédl i k jeho věku a zdravotnímu stavu. Žalobce je dospělou, plně právně způsobilou a praceschopnou osobou. Jak výslovně uvedl, že jeho zdravotní stav je dobrý. Tvrzení žalobce, že dosáhl věku 43 let a z důvodu této skutečnosti pro něj bude složité najít si v Egyptě práci, považuje správní orgán za irelevantní vzhledem k důvodům, pro které lze humanitární azyl udělit.

5. Ze správního spisu a napadeného rozhodnutí soud zjistil, že žalobce podal žádost o mezinárodní ochranu dne 3. 8. 2017. Na území České republiky vstoupil dne 15. 9. 2016. K žádosti uvedl, že má národnost arabskou, není členem žádné politické strany ani hnutí, je ateistou a přiletěl za svou manželkou, která bydlí v České republice, je Češka. Protože v r. 2010 přestal věřit, má problémy

kvůli náboženství s rodinou, proto odešel z Káhiry do Hurghady, kde se cítil svobodně a nikdo se jej neptal na náboženství. V Hurghadě se také potkal s manželkou, uzavřeli manželství v Káhiře dne 5. 5. 2016. Do ČR přijel za manželkou, která žije v Mikulově, nejdříve u ní bydlel, ale když neměl peníze, odešel od ní pro nevěřivost jejích rodičů. Pracoval na několika místech, naposledy v Olomouci. Po dobu, kdy pracoval v Olomouci asi dvakrát, se viděl s manželkou, která má tři děti. On není biologickým otcem žádného dítěte. Manželka mu měla vyřídít přechodný pobyt, ale pod tlakem rodičů to zrušila.

6. Dále součástí spisu jsou informace o zemi původu, a to konkrétně: informace MZV ze dne 20. září 2017 na téma „situace neúspěšných žadatelů o mezinárodní ochranu po návratu do vlasti a návrat do vlasti po dlouhodobém pobytu v zahraničí“, zpráva o lidských právech a demokracii za rok 2016 - kapitola VI – prioritní země z hlediska lidských práv – Egypt, vydaná Ministerstvem zahraničních věcí Velké Británie 20. července 2017, zpráva o dodržování lidských práv v r. 2016 vydaná Ministerstvem zahraničních věcí Spojených států amerických ze dne 3. března 2017, výroční zpráva Human Rights Watch 2017 ze dne 12. ledna 2017, výroční zpráva Amnesty International 2017 ze dne 22. února 2017, informace OAMP ze dne 18. července 2017 na téma bezpečnostní a politická situace v zemi a zpráva na téma svoboda ve světě 2017 – Egypt, vydaná Freedom House v lednu 2017.
7. U jednání soudu žalobce uvedl, že v březnu 2017 jeho manželství bylo rozvedeno Okresním soudem v Břeclavi, nyní žije v Praze a má novou partnerku a dnes se dověděl, že čekají spolu dítě. Vztahy s původní manželkou skončily. Sňatek byl z její strany účelový, chtěli z něj vylákat peníze, a když byl bez koruny, tak jej vyhodili z domu. Když opustil původní rodinu, požádal o azyl a začal hledat práci. V současné době praktikuje křesťanství, navštěvuje s partnerkou kostel a chystá se ke křtu. Je rád, že žije v České republice a že je křesťan.
8. Soud projednal žalobu v mezích žalobních bodů v souladu s ust. § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen s.ř.s.), přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s.ř.s.).
9. Žalobce žalobu postavil na tvrzení obavy z pronásledování v zemi původu z důvodu náboženství, neboť přestal vyznávat islám, stal se ateistou a u jednání soudu uvedl, že je křesťan, navštěvuje kostel a chystá se ke křtu. V zemi původu však nebyl z důvodu

Shodu s prvopisem potvrzuje

náboženství žádným způsobem pronásledován. Žalobce sám uvedl, že z uvedeného důvodu měl špatné vztahy s rodinou, proto odešel do Hurghady, kde se cítil svobodnější a nikdo se jej na náboženství neptal.

10. V ust. § 12 písm. a) a b) zákona o azylu jsou stanoveny důvody pro udělení azylu. Podle tohoto ustanovení se azyl udělí, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že cizinec je pronásledován za uplatnění politických práv a svobod, nebo má-li odůvodněný strach z pronásledování z důvodu rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů ve státě, jehož občanství má, nebo v případě že je osobou bez státního občanství, ve státě jeho posledního trvalého bydliště.
11. V případě žalobce však nelze azylově relevantní důvody, ale ani jejich tvrzení, shledat. Žalobce neuvedl skutečnosti, na základě kterých by bylo možno učinit závěr, že vyvíjel ve své zemi činnost směřující k uplatňování politických práv a svobod, nemohl být tudíž z tohoto důvodu ani pronásledován. Obdobně ani nebyly tvrzeny žádné skutečnosti zakládající možné pronásledování z důvodu náboženství, rasy, pohlaví nebo národnosti. Žalobce sám uvedl, že v Hurghadě se cítil svobodný, nikdo se nezajímal o jeho vztah k náboženství. Žalobce ani netvrdil, že byl z důvodu

změny svého náboženského přesvědčení pronásledován ze strany státních orgánů či jiných seskupení, toliko tvrdil potíže s nejbližší rodinou. Před svým odjezdem neměl žádné problémy a tyto neměl ani při výjezdu ze země. Soud proto tuto námitku neshledal důvodnou.

12. Dalším tvrzeným důvodem pro udělení mezinárodní ochrany bylo jeho manželství s Českou, které uzavřel v Káhiře v r. 2016. Manželství se státní občankou České republiky není důvodem pro udělení mezinárodní ochrany. Důvody pro udělení mezinárodní ochrany jsou dány zákonem o azylu a z něj je zřejmé, že mezinárodní ochrana se uděluje ze zcela jiných závažných důvodů, a to především z důvodů pronásledování či hrozby vážné újmy v zemi původu. Chtěl-li žalobce realizovat své právo na soukromý a rodinný život, nic mu nebránilo toto realizovat ve své vlasti. Legalizovat pobyt na území České republiky z důvodu manželství nespadá pod zákonnou úpravu zákona o azylu, nýbrž zákona o pobytu cizinců.
13. Soud nepřisvědčil názoru, že žalovaná se dostatečně nevypořádala s udělením humanitárního azylu. Soud především zdůrazňuje, že na udělení humanitárního azylu není právní nárok, a proto je výhradně na posouzení žalovaného, zda žadatelovu konkrétní situaci podřadí pod ustanovení § 14 zákona o azylu. Tento názor má odraz v konstantní judikatuře Nejvyššího správního soudu, např. v rozsudcích ze dne 15.10.2003, č.j. 3 Azs 12/2003-38, dále ze dne 22.1.2004, č.j. 5 Azs 47/2003-48. Žalovaný neshledal po vyhodnocení rodinné, sociální i ekonomické situace žalobce důvod pro udělení této formy azylu a otázkou se přezkoumatelným způsobem v odůvodnění rozhodnutí vypořádal. Úvahy ve smyslu, že manželství s Českou, by bylo v Egyptě nereálné z důvodu zcela odlišného kulturního prostředí, nemohou obstát

Shodu s prvopisem potvrzuje

při hodnocení úvahy žalovaného k otázce humanitárního azylu. Jak již výše uvedeno, otázka pobytu na území České republiky z důvodu uzavření manželství je upravena zákonem o pobytu cizinců a nemůže být v žádném případě nahrazena zákonem o azylu. A koneckonců žalobce u jednání soudu sám uvedl, že manželství bylo účelové a v březnu 2017 bylo rozvedeno.

14. Soud v mezích žalobních bodů neshledal pochybení správního orgánu při hodnocení žádosti o mezinárodní ochranu v rozsahu ustanovení § 12 a § 14 zákona o azylu.
15. Soud dospěl k závěru, že žalovaný správní orgán se žádostí o mezinárodní ochranu zabýval zcela dostatečně z pohledu všech ustanovení zákona o azylu a své rozhodnutí přesvědčivě odůvodnil. Vyšel z informací, které mu žalobce poskytl a z informací o situaci v Egyptě, které si žalovaný sám z různých nezávislých zdrojů opatřil, pro rozhodnutí měl dostatečně zjištěný skutkový stav. Namítané zkrácení práv ve správním řízení soud neshledal. Soud neshledal ani vady řízení, které měly spočívat v porušení ust. § 3, § 50 odst. 2 a 3, § 52 a 68 odst. 3 správního řádu. Žalovaný ve zcela dostatečné míře zjistil skutkový stav věci a své rozhodnutí přesvědčivě a podrobně ve vztahu k ust. § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona o azylu odůvodnil.
16. Na závěr soud na závěr zdůrazňuje, že jakkoli je smyslem práva azylu poskytnout žadateli ochranu, nejde o ochranu před jakýmkoliv negativním jevem v zemi původu; azyl jako právní institut je společně s doplňkovou ochranou jednou z forem mezinárodní ochrany, avšak není univerzálním nástrojem pro poskytování ochrany před bezprávním, postihujícím jednotlivce nebo celé skupiny obyvatel. Důvody pro poskytnutí azylu jsou zákonem vymezeny poměrně úzce a nepokrývají celou škálu porušení lidských práv a svobod, která jsou jak v mezinárodním, tak ve vnitrostátním kontextu uznávána. Institut azylu je aplikovatelný v omezeném rozsahu, a to pouze pro pronásledování ze zákonem uznaných důvodů, kdy je tímto institutem chráněna toliko nejvlastnější existence lidské bytosti a práva a svobody s ní spojené, třebaže i další případy vážného porušování ostatních lidských práv se mohou jevit jako natolik závažné, že by na ně taktéž bylo možno nahlížet jako na pronásledování (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14.9.2005, č. j. 5 Azs 125/2005-46). Udělení mezinárodní ochrany pak v žádném případě nelze „využívat“ k legalizaci pobytu v České republice, neboť pro takový účel obsahuje právní řád České republiky jiné nástroje, konkrétně instituty podle zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“; srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18.11.2004, č. j. 7 Azs 117/2004-57).
17. Soud s ohledem na shora uvedené shledal žalobu jako nedůvodnou, a proto ji podle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.
18. Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. s tím, že úspěšný žalobce se náhrady nákladů řízení vzdal.

Shodu s prvopisem potvrzuje

19. Ustanovenému právnímu zástupci žalobce Mgr. Faridu Alizey soud přiznal odměnu ve vyčíslené výši advokátem 12. 342 Kč. Advokát účtoval odměnu za tři úkony právní služby (příprava a převzetí dle § 11 odst. 1 písm. b) vyhl. č. 177/1996 Sb., písemné doplnění žaloby dle § 11 odst. 1 písm. d) cit. vyhlášky a účast u jednání soudu dle § 11 odst. 1 písm. g/ cit. vyhlášky á 3 100 Kč / § 9 odst. 4 písm. d) ve spojení s ust. § 7 bod 5 cit. vyhlášky/, tj. 9.300 Kč plus třikrát paušální částka á 300 Kč dle § 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb., tj. celkem 10.200 Kč. Vzhledem k tomu, že advokát je plátcem DPH byla částka 10.200 Kč navýšena o 2.142 (21 % z částky 10.200) na celkovou částku 12.342,- Kč. Tato částka bude vyplacena z účtu zdejšího soudu jak uvedeno ve výroku IV. tohoto rozsudku.
20. Výrok III. tohoto rozsudku je odůvodněn ust. ust. § 35 odst. 9 věta první za středníkem s.ř.s. a § 36 odst. 2 s.ř.s., neboť odměnu ustanovenému advokátovi i náklady spojené s přibráním tlumočníka platí stát.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí č. 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava dne 4. dubna 2018

JUDr. Jana Záviská
samosoudkyně